

примѣръ, че Чанакъ-кале е припятствие само на безсърдечнитѣ и на новоначалнитѣ. Чръзъ своето опитно око на единъ войнъ и герой той бѣше размѣрилъ сполукитѣ и мѣчнотнитѣ на прѣдприятието; той поиска да изврше една военна игра отъ това що ся виждаше като самоубийство на Орловци.

Елфинстонъ отпусна своята фрегата мѣжду безсилнитѣ димове на калето и мина по пладнѣ безъ да бжде докаченъ; гледа да видѣ ако Орловци насърчени отъ неговитѣ примѣръ ще джрзигтъ да го послѣдватъ; хвжрли желѣзо отъ таткѣ калето и чака напразно рускитѣ ескадри; заповѣда да празнуватъ тжржественното му минуване като поржча да направатъ единъ зефетъ; прѣзрѣ турската ярость — която додѣ мржкне го глѣдаше отъ брѣггтъ. Неговото завржщание ся изврше тжй ненаказанно както и прѣминуванieto му. Дивантъ, като ся извѣсти ся намери въ голѣмо унижение; той поспеша да испрати одного французина, на име баронъ Тотъ, да обржжи Чанакъ-кале по началата на новата артилерия.

Елфинстонъ, докаченъ отъ бесполезното юначество що показва, въ ядтъ си строши гемията си вржзъ една канара, и като остави Орловци на счастieto имъ, отиде въ Петербургъ да ги колади. Царицата, прѣдизвѣстенна противъ него отъ братята имъ Орловци, го извади отъ служба и го остави съ непризнателность до животъ.

Лемноското кале, подъ обсада на Орловци, приближаваше да ся придаде и да заслужи на Орловци като ключъ на Чанакъ-кале, когито сжщитѣ человѣкъ който спаси честъта на флотата, рѣши да спаси самъ тоже и славата на отоманскитѣ Архипелагъ; този человѣкъ бѣше Хасанъ.

Като побѣгнж плавуци отъ огжнѣтъ на Чешме, голъ и раненъ, да отбѣгне отжщението на капитанъ наша Джафара, който завиждаше юначеството му и го пригонваше, той по сухо отиде на Измиръ — дѣто, съ свое иждивение, като сжбра нѣколко добри юнаци